

ἀπὸ τὴν σήμερον ὅποιος ἤθελεν κάμει γράμμα νὰ εἶναι μαρτυρημένο καὶ βεβαιωμένο ὡς ἄνωθεν λέμε, εἰ δὲ καὶ δὲν ἀκλουθῇ, ὡς ἄνωθεν, μὲ ἀξιοπίστους μάρτυρας, νὰ εἶναι νου-
λάδο, ὡς ἄσπρο χαρτί . . .».

447

1776. Ἐπικύρωσις, ἣ ἀνανέωσις τοῦ τ ό μ ο υ π ρ ο ι κ ό ς, ἐπὶ μ. Ἰωαν-
νίνων Παϊσίου,

ἐν 67, σ. 216–218, ἐν 368, σ. 536–539 καὶ ἐν 69, σ. 53.

(Διαίρεσις εἰς ἑπτὰ τάξεις, ἥ προῖξ ἄσπρα τζουρούκικα 180000, 150000, 90000, 60000, 40000, 30000 καὶ 20000. Τὰ «ἀκόλουθα» τὸ $\frac{1}{2}$ τῶν ἄνω ποσῶν. Εἰς «ταῖς κατώτεραις τάξεσι» ἡ ποσότης ἀδιόριστος. Τὰ προξενητικά 5%, ἐξ ὧν τὸ $\frac{1}{3}$ ὁ προ-
ξενητῆς καὶ τὰ $\frac{2}{3}$ οἱ συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ. — Τέλειος ἀρραβῶν ὅταν ἀλλαχθοῦν τὰ δακτυλίδια καὶ δοθῇ εἰς τὸν γαμβρὸν τὸ προικοσύμφωνον καὶ τὰ προξενητικά. — Ἀθε-
τουμένου τοῦ ἀρραβῶνος ἄνευ νομίμου αἰτίας, ἀφορίζεται ὁ ἀθετῶν καὶ δὲν ἔχει ἄδειαν γάμου ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ. — Ποινὰ διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὁρίων προικός).

Σημ. Σχετικὸς εἶναι καὶ ὁ ἀχρονολόγητος, ἀλλὰ τοῦ ἡ' αἰ. «Κανονισμὸς τῶν προικῶν ἐν χώρᾳ Λιασκοβέτζι», τοῦ ἡπειρωτικοῦ Ζαγορίου, ἐκ γφ. IEEE 249 (φ. 23β), ἐν 194, σ. 193–194. Κατὰ τὸν Κανονισμόν τούτον οἱ κάτωτοι διακροῦνται εἰς ἑπτὰ σ κ ά λ ε ς, ἥ δὲ προῖξ δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπερβῇ τὰ γρόσια, 800, 600, 500, 400, 300, 200 καὶ 150.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

448

ΑΘΗΝΩΝ

1776. « . . . πίστιν ποιούμεν οἱ κάτωθι . . . τοῦτοι . . . Π α ξ ῶ ν . . . ὅτι παλαιόθεν δὲν ἦτο ποτὲ ἡ συνήθεια νὰ γίνετα ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὶς δια-
θῆκες . . . μόνον ἄρχισεν ἡ αὐτὴ συνήθεια ἀπὸ ταῦς ρεβιζόρους τῶν Κο-
ριφῶν καὶ μᾶς ἐδόθη εἰς εἶδησιν ἀπὸ τοῦ 1776 ἕως τοῦ νῦν καὶ ἔτζι
πράττομεν τὴν σήμερον (1783) . . . »
ἐν 295, σ. 368.

449

1776. Γράμμα Ἀλῆ Ἀγᾶ Βελόγλου, ἰσοβίου τιμαριούχου τῆς νήσου Σ ύ ρ ο υ,
ἐν 329, σ. 72–74.

« . . . Σᾶς προστάζω ἀκόμη, ὅτι ὅποιον θέλει ὅλον τὸ Κοινὸν καὶ μικροὶ καὶ μεγάλοι καὶ εἶναι ὅλοι εὐχαριστημένοι ἐκεῖνον νὰ διορίσετε διὰ βεκίλη σας καὶ κοντζαμπασή σας καὶ εἰς ἐκεῖνον νὰ εἰστε ὅλοι σας ὑποτεταγμένοι. Ἐτει σᾶς προστάζω ὅτι τὴν μάννα καὶ τὴν βοῦλλα καὶ τὸ σεντοῦκι τοῦ Κοινοῦ νὰ δοθοῦνε εἰς τὰ χέρια τοῦ καντζιλιέρη, ὁποῦ εἶναι βαλμένος ἀπὸ τὸ Κοινόν . . . Καὶ νὰ εἰστε εἰρηνιμένοι καὶ ἀγαπημένοι καὶ ὅποιον θέλει ὅλος ὁ τόπος διὰ καντζάμπαση καὶ καντζιλιέρη, ἐκεῖνον κάμετε, ὁποῦ νὰ εἰστε ὅλοι εὐχα-
ριστημένοι . . . ».

